

RECOMPTE DE VOLTORS, 1989

Introducció

En el marc del "Programa de recuperació del voltor negre (*Aegypius monachus*) a Mallorca", s'ha portat a terme el recompte de voltors a la Serra de Tramuntana, amb caràcter bianual. Les dates han estat entre el 6 i el 10 de novembre de 1989, notablement més tardanes que en altres edicions. Ha estat efectuat per un equip compost per 15 persones, de la pròpia Conselleria d'Agricultura, Servicio Forestal de Baleares S.A., i voluntaris que han col·laborat de forma desinteressada.

El mètode utilitzat consistí en la identificació individual dels aucells bé per marques naturals (traumatisme en grans plomes), bé -en aquesta ocasió per les marques plàstiques o plomes decolorades en el cas dels aucells alliberats. La base estadística i metodològica pot consultar-se en el treball de RICHFORD et al., 1975 (Ardeola, vol. 21 - especial).

L'àmbit geogràfic del recompte s'ha restringit a 12 observatoris a la Serra de Tramuntana, entre Ternelles i el Puig d'es Teix (veure Fig. I), rebutjant els observatoris d'Artà i altres localitats on en anteriors ocasions s'han obtingut resultats negatius.

Al mateix temps, enguany s'han utilitzat els medis òptics adients, en concret telescopis de x20 augments, binoculars i comunicació radiofònica entre els observadors.

Resultats

Les hores d'observació (hores útils), és a dir, descomptant les que el temps atmosfèric feia impossible detectar les aus, foren 302 h 50'. El total d'observacions varen esser 440 aus detectades que corresponien a voltors, identificats o no. D'aquestes observacions 207 són útils, incloent 164 aus marcades i 43 aus no marcades.

Aus amb marques plàstiques

Enguany es comptava amb un nombre significatiu d'aucells identificables per marques plàstiques o plomes decolorades, molt més identificables que la resta.

Són en total 12 aus (veure Fig. II), que s'han observat una mitja de $\bar{x} = 9,75$ vegades (desviació típica $S = 3,9$).

Aus amb marques naturals

De 47 observacions d'aus amb marques naturals en el plomatge, s'han identificat un total de 17 aus amb marques naturals al plomatge, observades una mitja de $\bar{x} = 2,76$ vegades ($S = 1,03$).

Es varen obtenir 31 observacions d'adults amb el plomatge intacte, i 12 d'immaturs, en les mateixes condicions.

Fig. 1. Localització dels 12 observatoris a la Serra de Tramuntana

Càlculs i comparació

El càlcul a efectuar és el de detectar quants voltors no tenen marques al plomatge (X), utilitzant els paràmetres del mètode més fiable, en aquest cas el de les aus amb marques naturals ($\bar{x} = 2,76$ i $S = 1,03$). S'aplica la següent fórmula:

$$X = (n^{\circ} \text{ observacions} / \bar{x} \text{ d'observacions}) \pm S \times K$$

(essent K una constant = 1,96)

En el cas dels adults sense marques (X_1), la xifra és la següent:

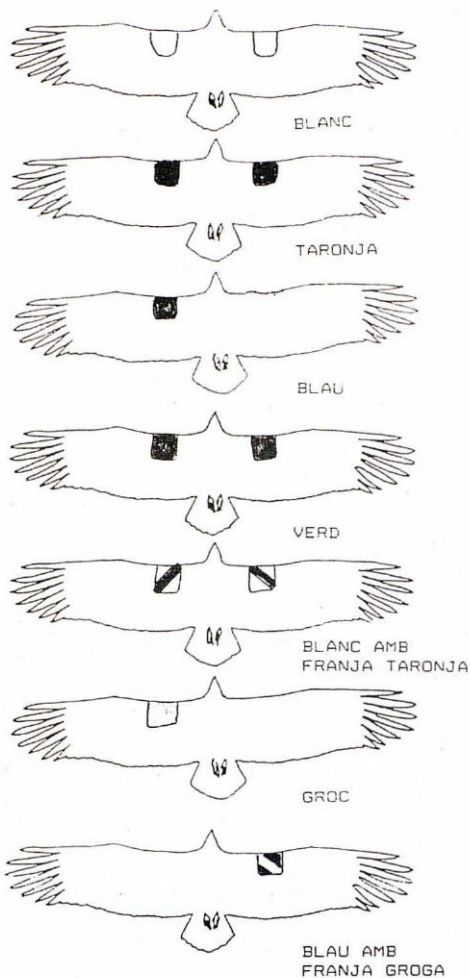
$$X_1 = (33 / 2,76) \pm 1,03 \times 1,96 = 11,2 \pm 2 = 9 \text{ a } 13 \text{ ex. adults}$$

En el cas dels immaturs sense marques (X_2):

$$X_2 = (12 / 2,76) \pm 1,03 \times 1,96 = 4,3 \pm 2 = 2 \text{ a } 6 \text{ ex. immaturs}$$

Població avaluada:	Aus marcades artificials	12	12
	Aus amb marques naturals	17	17
	Adults no marcats	9	13
	Immaturs no marcats	2	6
	TOTAL	40	a 48 ex.

MARQUES PLÀSTIQUES

PLOMES DECOLORADES

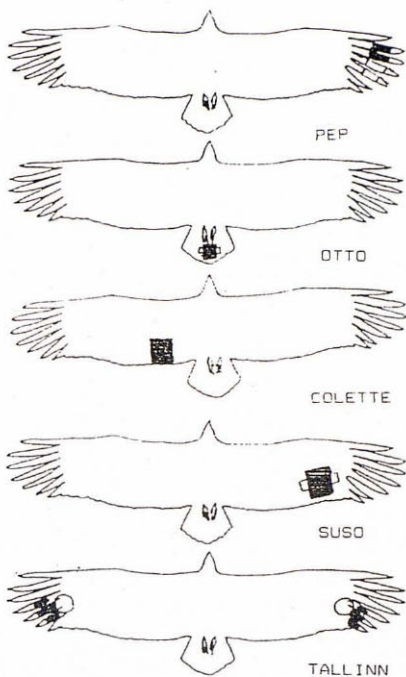

Fig. II. Exemples de voltors negres amb marques plàstiques (7 exemples) indicant el color de les marques i amb plomes decolorades (5 exemples) i el seu nom.

L'any 1987, el resultat del recompte era de 21 5 exemplars. La diferència, per tant, amb els resultats d'enguany és molt gran, i queda entre 14 i 32 exemplars. La xifra mínima correspon, en efecte, a l'increment que coneixem de la població: 13 alliberats i 1 poll salvatge de cada any (15 en total). S'assumeix per tant, que no hi ha hagut mortalitat natural i que l'èxit de reintroducció, com sabem, és pràcticament del 100 %.

Tanmateix, val a dir que sembla probable que els resultats d'algun dels recomptes no siguin exactes, i considerant que el nombre d'observacions útils per als càlculs és molt diferent (237 enguany contra sols 77 l'any 1987), són els d'enguany els resultats més fiables.

És també possible que el nombre d'immaturs sigui major que els dos suposats, per existència d'algun niu no detectat malgrat les intenses exploracions efectuades.

Parelles detectades

Han estat detectades un total de 12 possibles parelles, és a dir, 24 exemplars. La xifra és coherent amb el total calculat per la població, però molt elevat pels intents reproductius coneguts.

Resum i conclusions

Dels resultats obtinguts es dedueix un clar augment de la població en comparació amb anys anteriors. Les observacions queden resumides en el següent quadre en el qual es comparen amb els darrers recomptes. S'indiquen les hores netes d'observació, el nombre total de voltors avistat, les observacions/hora, les observacions d'aus identificades per les seves marques, segons plàstiques, naturals o per plomes decolorades, no es consideren les observacions del jove de l'any, al menys al '85 i '87. Les parelles detectades i la població avaluada. Podem concloure que la població avaluada a l'any 1989 s'estima de 40 a 48 exemplars.

	1982	1983	1984	1985	1987	1989
Hores de recompte	257	241	320	92	372	302
Observacions totals	174	165	207	77	184	440
Observacions/hora	0.73	0.68	0.65	0.84	0.49	1.45
Observ.ex.identif.	59	59	43	23	63	206
Parelles detectades	7	-	7-8	7	5	12
Població avaluada	22-24	16-22	21-25	19-25	16-26	40-48

*Direcció de contacte: Jordi Muntaner
Unidad de Vida Silvestre
Conselleria d'Agricultura i Pesca
07002 Palma de Mallorca*